

Dosar nr.
Cod operator de date cu caracter personal 3184

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CLUJ
SECȚIA MIXTĂ DE CONTENȚIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE
CONFLICTE DE MUNCĂ SI ASIGURĂRI SOCIALE

DECIZIA CIVILĂ Nr. 1776/R/2009
Ședința publică de la 12 Octombrie 2009

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE : R. M.

JUDECĂTOR : S. S.

JUDECĂTOR : E. L.

GREFIER : S. I. Ș.

Pe rol fiind judecarea recursului declarat de recurentul-petent G. H. Z., împotriva Sentinței civile nr. 741/2009, pronunțată în dosarul nr. ... al Judecătoriei Huedin, privind și pe intimatul INSPECTORATUL DE POLIȚIE JUDEȚEAN CLUJ, având ca obiect anulare proces verbal de contravenție.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta intimatului c.j. Ț. S.

Procedura este îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează instanței că procedura de citare este legal îndeplinită cu părțile.

Tribunalul constată că recursul este declarat în termen, motivat și comunicat cu intimatul.

Reprezentanta intimatului arată că nu are cereri de formulat în probațiune sau excepții de invocat și solicită acordarea cuvântului asupra recursului.

Tribunalul, nefiind alte cereri, declară închisă faza probatorie și acordă cuvântul asupra recursului.

Reprezentanta intimatului solicită respingerea recursului și în consecință menținerea hotărârii instanței de fond ca fiind temeinică și legală.

Tribunalul, reține cauza în vederea pronunțării.

T R I B U N A L U L

Asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 741/2009, pronunțată în dosarul nr. ... al Judecătoriei Huedin, a fost respinsă plângerea contravențională formulată de petentul G. H. Z., în contradictoriu cu intimatul IPJ CLL.I., împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor seria ... nr. ..., încheiat de intimat la data de .....

A fost obligat petentul la plata sumei de 291,95 lei reprezentând cheltuieli de transport în favoarea martorului C... G... cu domiciliul în ... .

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut următoarele:

Prin procesul-verbal de constatare a contravenției seria ... nr. ... încheiat de intimat la data de ... (f. 6), petentul a fost sancționat contravențional pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 120 alin. 1 lit. ii din Regulamentul de aplicare al OUG 195/2002 și sancționat cu amendă contravențională în cuantum de 240 lei, prevăzută de art. 100 alin. 3 lit. c din OUG 195/2002 și cu sancțiunea complementară a reținerii permisului de conducere în vederea suspendării pentru o perioadă de 30 de zile, reținându-se în sarcina acestuia că la data de ... , ora ... , în timp ce conducea autoturismul marca Hyundai cu nr. de înmatriculare ... pe DN 1 E 60, la km 537+60(m, din direcția Cluj-Oradea, a depășit în zona de acțiune a indicatorului „depășirea interzisă” autoturismul cu nr. de înmatriculare ... , cu remorca cu nr... .

Procesul-verbal de contravenție nu a fost semnat de petent, menționându-se refuzul acestuia, a fost semnat de un martor C. G. , iar la rubrica „Alte mențiuni” fiind înscris „Nu am mențiuni”.

Instanța de fond, verificând din oficiu procesul-verbal atacat, a constatat că sunt respectate prevederile art. 17 din OG 2/2002, cu modificările ulterioare, astfel că nu există nici un motiv de constatare a nulității absolute a procesului-verbal.

În ceea ce privește primul motivul de nulitate a procesului-verbal de constatare a contravenției invocat de petent, acela privind lipsa calității cerute de lege a agentului constatat, instanța de fond a constatat că este neîntemeiat, câtă vreme din înscrisul de la fila 17 emis de IPJ Cluj - Serviciul Poliției Rutiere la data de ... a reieșit că agentul de poliție M. D. din cadrul Poliției orașului Huedin, Formațiunea Poliției Rutiere, agentul constatat care a întocmit procesul verbal ce face obiectul prezentei plângeri, are calitatea de polițist rutier, în urma aprobării Inspectoratului General al Poliției Române din data de ... .

Este îndeplinită astfel condiția cerută de art.109 alin. 1 din OUG 195/2002, și anume „constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac direct de către polițistul rutier”, și sunt respectate prevederile aii. 97 alin. 1 lit. a din același act normativ privind reținerea permisului de conducere de către polițistul rutier în vederea suspendării.

Potentul a mai susținut că procesul-verbal a fost lovit de nulitate absolută datorită faptului că martorul semnatar al procesului-verbal nu poate confirma refuzul său de a semna procesul verbal, deoarece nu a fost prezent la această împrejurare.

Prin Decizia nr. XXII din ... pronunțată de înalta Curte de Casație și Justiție, prin care s-a admis recursul în interesul legii, s-a statuat că "în raport cu acest caracter imperativ-limitativ a cazurilor în care nulitatea procesului-verbal încheiat de agentul constatat al contravenției se ia în considerare și din oficiu (art.17 din ordonanță), se impune ca în toate celelalte cazuri de nerespectare a cerințelor pe care trebuie să le întrunească un asemenea act(...), nulitatea procesului-verbal de constatare a contravenției să nu poate fi invocată decât dacă s-a pricinuit părții o vătămare ce nu se poate înlătura decât prin anularea aceluia act".

În cauză, petentul nu a făcut dovada existenței vreunei vătămări ca urmare a faptului că martorul nu atestă refuzul său de a semna, prin urmare acest aspect nu poate fi reținut ca un caz de nulitate a procesului-verbal.

Referitor la nelegalitatea luării sancțiunii suspendării dreptului de a conduce invocată de către petent. instanța de fond a avut în vedere dispozițiile art. 191, alin. 1 din

OUG 195/2002, și anume "în situația în care contravenientul a săvârșit fapta pe raza de competență a altui județ decât cel care îl are în evidență, permisul de conducere se păstrează la serviciul poliției rutiere pe teritoriul căreia a fost constatată contravenția, până când șeful serviciului hotărăște asupra sancțiunii contravenționale complementare, dar nu mai mult de 15 zile de la data reținerii, după care îl trimite serviciului poliției rutiere al județului care îl are în evidență".

În fapt, contravenția a fost săvârșită la data de ... pe raza jud. Cluj, iar petentul are domiciliul în jud. ... . La data de ... permisul de conducere a fost înaintat de către Poliția orașului Huedin către IPJ Cluj - Serviciul Poliției Rutiere (f.35). Din înscrisul de la lila 34 rezultă ca agentul constatat a propus luarea măsurii suspendării exercitării dreptului de a conduce autovehicule, iar șeful Serviciului Poliției Rutiere Cluj a aprobat propunerea, prin rezoluția din dala de ... , înăuntrul termenului legal. La data de ... Serviciul Poliției Rutiere Cluj a înaintat Serviciului Poliției Rutiere Mureș permisul de conducere al petentului (f.3 1), fiind respectate deci prevederile legale.

Din declarația martorului C. G. (f. 36) a reieșit faptul că petentul, conducător al unui autoturism marca Hyundai Tucson. a depășit autotractorul cu semiremorcă condus de către martor, după localitatea Boioga sau Poieni, fără a putea preciza cu exactitate, pe un sector de drum unde axul longitudinal era dublu continuu.

Instanța de fond a apreciat că declarația martorului susține cele percepute de agentul constatat cu propriile simțuri și consemnate în procesul-verbal de contravenție, martorul audiat este un martor ocular, el fiind conducătorul autoturismului depășit de către petent și deci a constatat el însuși faptul relatat instanței, astfel că va înlătura apărarea făcută de petent în acest sens. Simplitatea faptului că în cuprinsul procesului-verbal numele martorului este trecut în dreptul rubricii „Martor asistent” nu înlătură calitatea acestuia de a fi fost martor ocular la contravenția săvârșită de petent. Martorul însuși a arătat în declarația dată în fața instanței că a fost întrebat la momentul întocmirii procesului-verbal de agentul constatat dacă a fost depășit de către petent, fapt pe care l-a confirmat și atunci.

Față de aceste constatări, instanța de fond a apreciat că vinovăția petentului a fost dovedită prin procesul-verbal întocmit în cauză, act administrativ de autoritate întocmit de agentul constatat ca reprezentant al unei autorități administrative, investit cu autoritatea statală pentru constatarea și sancționarea unor fapte care contravin ordinii sociale, care se bucură de prezumția de autenticitate și veridicitate, prezumție relativă ce poate fi răsturnată prin probe de către contravenient conform disp.art.1 169 C. civil care reglementează sarcina probei.

Instanța de fond a considerat că în cauză nu este incidentă practica CEDO invocată de către petent, și anume în cauza Anghel vs. România, respectiv Ozturk vs. Germania.

Toate constatările făcute personal de către agentul constatat inserate în procesul verbal pot fi verificate prin administrarea oricărui mijloc de probă admis de lege. Rezultă deci că cel care contestă acest act administrativ oficial trebuie să dovedească prin probe nelegalitatea sau netemeinicia lui, răsturnând prezumția de temeinicie de care se bucură procesul verbal de contravenție. Instanța de fond i-a acordat petentului posibilitatea de a propune mijloacele legale de probă pentru susținerea apărărilor sale, drept de care acesta a uzat, însă probele administrate nu dovedesc nici nelegalitatea, nici

netemeinicia procesului-verbal de constatare a contravenției și nici lipsa de proporționalitate între gradul de pericol social al faptei și măsurile dispuse.

Instanța de fond a reținut de asemenea că, potrivit art. 100 pct. 3 din OUG 105/2002, constituie contravenție nerespectarea semnificației indicatoarelor și marcajelor de obligare. În același timp, conform art. 120 din Regulamentul de aplicare al OUG 195/2002 depășirea este interzisă atât în zona de acțiune a indicatorului "Depășirea interzisă", cât și atunci când pentru efectuarea manevrei se încalcă marcajul continuu, simplu sau dublu, care desparte sensurile de mers. iar autovehiculul circula, chiar și parțial, pe sensul opus, ori se încalcă marcajul care delimitează spațiul de interdicere.

Din declarația martorului audiat în cauză a reieșit faptul că manevra de depășire a fost efectuată într-o zonă de drum cu marcaj axial longitudinal dublu continuu, așadar au fost încălcate dispozițiile legale amintite mai sus.

Potentul nu a contestat starea de fapt reținută în cuprinsul procesului-verbal, ci a invocat faptul că nu sunt suficiente dovezi în acest sens. Or, procesul-verbal de constatare a contravenției și proba testimonială sunt dovezi suficiente, în opinia instanței, a existenței faptei contravenționale și a vinovăției potentului, astfel că nu poate fi aplicat principiul in dubio pro reo.

În ceea ce privește proporționalitatea sancțiunilor aplicate, instanța de fond a apreciat că manevra de depășire a fost efectuată într-o zonă periculoasă, care a impus interdicerea acesteia, semnalizată prin marcaj rutier dublu continuu, fapta comisă prezintă pericol social, printr-un astfel de comportament, de nerespectare a regulilor de circulație, potentul punând în pericol siguranța circulației pe drumurile publice, sănătatea sa și a altor participanți la trafic. Instanța de fond a apreciat că împrejurările în care s-a comis fapta precizate în cuprinsul procesului-verbal sunt suficiente pentru dovedirea pericolului social al faptei.

Motivele personale ținând de serviciul potentului nu pot explica conduita rutieră a acestuia și nici nu conving instanța că se impune schimbarea sancțiunii principale aplicate, cu atât mai puțin înlăturarea sancțiunii complementare de suspendare a dreptului de a conduce, câtă vreme potentul circulă foarte mult pe drumurile publice și nesancționarea comportamentului său contravențional ar fi o încurajare a acestuia de a conduce autoturismul în același mod, fără respectarea dispozițiilor legale.

Astfel că, în ceea ce privește sancțiunile aplicate, raportat la dispozițiile art. 21 din OG 2/2001, instanța a apreciat că nu se impune vreo reindividualizare a acestora.

Față de susținerile orale ale reprezentantului potentului din ședința publică din data de 10.07.2009, în sensul că „prin raportul de reținere s-a dispus suspendarea permisului de conducere a potentului pentru o perioadă de 30 de zile în baza art. 120 din OUG 195/2002, iar în comunicarea către petent s-a menționat că a fost sancționat cu suspendarea permisului de conducere pe o perioadă de 60 zile ca urmare a încălcării prevederilor art. 103 alin. 2 lit. e din OUG 195/2002, acest fapt confirmând o nulitate relativă a procesului-verbal", instanța a apreciat că aceasta este o inadvertență, o eroare materială strecurată în adresa de comunicare, care nu poate duce la anularea procesului-verbal de constatare a contravenției, act administrativ distinct, cu un regim juridic diferit.

Pentru toate considerentele de fapt și de drept expuse, instanța de fond, în temeiul art. 34 și urm. din OG 2/2001 a respins ca neîntemeiată plângerea contravențională

formulată de petentul G. H. Z. împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției seria .... nr. ... încheiat de intimat ia data de ... , pe care l-a menținut ca legal și temeinic.

Martorul audiat în cauză a solicitat instanței acoperirea cheltuielilor ocazionate de deplasarea sa din București, unde are domiciliul la sediul instanței din Huedin, depunând la dosar bonuri fiscale (f.37, 38). În baza art. 274 alin. 1 raportat la art.200 C.pr.civ., instanța va admite cererea formulată în cauză și a dispus obligarea petentului la plata sumei de 291,95 lei reprezentând cheltuieli de transport în favoarea martorului C. G., suma calculată reprezentând prețul a 74.1 l de benzină consumați pe distanța de 988 km (dus - întors București-Huedin), la un preț de 3,94 lei/l benzină.

Împotriva sentinței civile examinate a declarat recurs în termen legal petentul G. H. Z. (f. 3-5) solicitând casarea hotărârii instanței de fond și în fond admiterea plângerii contravenționale, anularea procesului verbal ca fiind nelegal întocmit și scutirea recurentului de la celelalte măsuri dispuse prin respectivul act, precum și restituirea permisului. În subsidiar, recurentul a solicitat casarea hotărârii și în fond admiterea plângerii contravenționale, înlocuirea sancțiunii amenzii în avertisment, înlăturarea sancțiunii de suspendare a dreptului de a conduce pe o perioadă de 30 de zile și restituirea permisului.

În motivele cererii, recurentul a reiterat situația de fapt expusă în cuprinsul plângerii soluționate prin sentința recurată invocând nelegalitatea acesteia.

Astfel, în opinia recurentului nu au fost respectate prevederile art. 191 alin. 1 din Regulamentul aplicare al O.U.G. nr. 192/2002 și art. 21 alin 2 din OG 2/2001. Din textul de lege menționat rezultă că, în cazul persoanelor care nu își au reședința în județul în care s-a constatat contravenția, suspendarea dreptului de a conduce, care la rândul ei este o sancțiune complementară, se dispune de șeful serviciului poliției rutiere, în speță IPJ - SPR Cluj, dar până în momentul de față nu a primit această notificare în termen de 15 zile și se impune cu forța evidenței comunicarea acesteia prin care s-ar fi definitivat o măsură propusă. În realitate, măsura este luată de agentul constatator sub condiția suspensivă a aprobării șefului de poliție.

Această prevedere este normală din moment ce conform art. 21 alin 2 din OG 2/2001, norma de drept comun în materie de contravenții, în cazul în care agentul constatator nu este îndreptățit să aplice sancțiunea înaintează procesul verbal de constatare organului - în speță șeful serviciului - care are competența de a dispune în acest sens. Având în vedere faptul că recurentul domiciliază în Municipiul Tg. Mureș, măsura suspendării este lovită de nulitate din moment ce aprobarea trebuia comunicată recurentului.

Față de împrejurarea că măsura suspendării nu a fost comunicată în termen de 30 de zile, acesta echivalează în opinia recurentului cu necomunicarea procesului verbal, fapt sancționat cu anularea actului sancționator.

Chiar dacă s-ar considera că această nulitate este una relativă, cu regimul juridic aferent, această carență poate fi remediată numai prin anularea actului. Vătămarea interesului este una vădită: prin necomunicarea aprobării petentul a fost pus în imposibilitatea de afla dacă până la urmă sancțiunea a fost sau nu confirmată, practic neștiind dacă sancțiunea este operantă sau nu.

În altă ordine de idei, conform art. 21 alin 3 și art. 16 alin din OG 2/2001 agentul constatator trebuie să indice toate împrejurările care pot servi la aprecierea pericolului social al faptei iar amenda trebuie să fie aplicată proporțional cu gravitate faptei.

Este de remarcat faptul că, în conținutul procesului verbal de constatare, nu se indică nici un element care să facă posibil acest lucru, agentul constatator rezumându-se doar la descrierea faptei.

Astfel, făcând și aplicarea prezumției de nevinovăție așa cum aplicabilitatea acestei prezumții a fost stabilită de către CEDO în cauz Anghel vs. România și mai cu seamă în cauza Ozturk vs. Germania chiar dacă am accepta săvârșirea faptei, în lipsa elementelor de identificare a gradului de pericol social al acestuia trebuie să prezumăm că nivelul de pericol social al faptei este unul minim, (pentru a contura nivelul de pericol social instanța trebuie să se raporteze numai la cele consemnate în conținutul procesul verbal și nu la declarația unui martor ascultat ulterior în fața instanței)

A mai arătat recurentul că trebuie să se țină cont și de faptul că a condus o mașină de serviciu, iar recurentul se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, acela de administrator al societății de proiectare SC ... SRL. Având în vedere natura profesiei și funcției sale, deplasări frecvente la șantiere pentru verificare lucrărilor, ținând cont și de faptul că pe tot teritoriul țării are de verificat lucrări de construcții, suspendarea dreptului de a conduce i-ar cauza dificultăți semnificative și neproporționale față de gardul de pericol special concret al faptei.

Analizând recursul prin prisma motivelor invocate și a dispozițiilor legale incidente, Tribunalul reține următoarele:

În ceea ce privește legalitatea procesului verbal de constatare a contravenției seria ... nr. ..., încheiat de intimat la data de ... (f. 6 fond), instanța de fond a apreciat corect faptul că sunt respectate prevederile art. 17 din O.G. nr. 2/2002, cu modificările ulterioare, astfel încât nu există nici un motiv nulitate absolută a procesului-verbal.

Referitor la primul motiv de nulitate a procesului-verbal, constând în lipsa calității cerute de lege a agentului constatator, instanța de fond a statuat în sensul că este neîntemeiat. Tribunalul constată că, din înscrisul depus la dosarul cauzei (f. 17 fond), emis de Inspectoratul de Poliție al Județului Cluj, Serviciul Poliției Rutiere, la data de ... , rezultă că agentul de poliție M. D. din cadrul Poliției orașului Huedin, Formațiunea Poliției Rutiere, agentul constatator care a întocmit procesul verbal ce face obiectul prezentei plângeri, are calitatea de polițist rutier, în urma aprobării Inspectoratului General al Poliției Române din data de ... . Este evident că sunt îndeplinite cerințele art. 109 alin. 1 din O.U.G. nr. 195/2002

Sunt nefondate criticile recurentului și în privința statuării instanței cu privire la motivul de nulitate constând în faptul că martorul semnat al procesului-verbal nu poate confirma refuzul său de a semna procesul verbal, deoarece nu a fost prezent la această împrejurare. Instanța de fond a reținut corect că petentul nu a făcut dovada existenței vreunei vătămări ca urmare a faptului că martorul nu atestă refuzul său de a semna, prin urmare acest aspect nu poate fi reținut ca un caz de nulitate a procesului-verbal.

În ceea ce privește criticile vizând legalitatea luării sancțiunii suspendării dreptului de a conduce, au fost respectate prevederile 191 alin. 1 din O.U.G. nr. 195/2002, și anume "în situația în care contravenientul a săvârșit fapta pe raza de competență a altui județ decât cel care îl are în evidență, permisul de conducere se

păstrează la serviciul poliției rutiere pe teritoriul căreia a fost constatată contravenția, până când șeful serviciului hotărăște asupra sancțiunii contravenționale complementare, dar nu mai mult de 15 zile de la data reținerii, după care îl trimite serviciului poliției rutiere al județului care îl are în evidență".

Din probațiunea administrată în cauză rezultă că, în fapt, contravenția a fost săvârșită la data de ... pe raza județului Cluj, iar recurentul are domiciliul în jud. Mureș. La data de ... permisul de conducere a fost înaintat de către Politia orașului Huedin către IPJ Cluj - Serviciul Poliției Rutiere (f.35 fond). Conform înscrisului comunicat de către intimat (f. 34 fond), agentul constatator a propus luarea măsurii suspendării exercitării dreptului de a conduce autovehicule, iar șeful Serviciului Poliției Rutiere Cluj a aprobat propunerea, prin rezoluția din dala de ..., înlăuntrul termenului legal. La data de ..., Serviciul Poliției Rutiere Cluj a înaintat Serviciului Poliției Rutiere Mureș permisul de conducere al petentului (f. 31 fond), cu respectarea dispozițiilor legale în materie.

Rezultă din cele ce preced că sunt nefondate criticile recurentului sub aspectele examinate.

În privința temeiniciei procesului-verbal, se constată că instanța de fond a examinat declarația martorului C. G. (f. 36 fond), din care a reieșit faptul că recurentul, conducător al unui autoturism marca Hyundai Tucson, a depășit autotractorul cu semiremorcă condus de către martor, după localitatea Bologna sau Poieni, fără a putea preciza cu exactitate, pe un sector de drum unde axul longitudinal era dublu continuu. Recurentul petent nu a dovedit o situație de fapt contrară față de cea reținută în cuprinsul procesului-verbal, cu toate că sarcina probei îi incumbă conform art. 1169 C.civ.

Este corectă și statuarea instanței de fond cu privire la proporționalitatea sancțiunilor aplicate, deoarece manevra de depășire a fost efectuată într-o zonă periculoasă, care a impus interzicerea acesteia, semnalizată prin marcaj rutier dublu continuu, iar fapta comisă prezintă pericol social.

Referitor la motivele personale legate de serviciul și funcția recurentului, invocate atât în fața instanței de fond, cât și în recurs, se constată că acestea nu sunt reprezentate cauze exoneratoare de răspundere contravențională.

Pentru considerentele expuse, se constată că sunt nefondate în întregime criticile recurente, în cauză nefiind prezent nici un motiv de nelegalitate dintre cele prevăzute de art. 304 pct. 1-9 C.pr.civ. S-a dat eficiență și dispozițiilor art. 304¹ din același cod, hotărârea nefiind supusă apelului.

Astfel, în temeiul art. 312 alin. 1 raportat la art. 299 alin. 1, 304 pct. 1-9 și art. 304¹ C.pr.civ., urmează să fie respins ca nefondat recursul declarat de petentul G. H. Z. împotriva Sentinței civile nr.741 din 17.07.2009, pronunțată în dosar nr ... al Judecătoriei Huedin, care va fi menținută în totul.

Cheltuieli de judecată nu s-au solicitat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Respinge recursul declarat de petentul **G. H. Z.**, cu domiciliul ales la av. la av. G. H. C. ... , împotriva Sentinței civile nr.741 din 17.07.2009, pronunțată în dosar nr. ... al Judecătoriei Huedin, pe care o menține în totul.

Decizia este irevocabilă.

Data și pronunțată în ședința publică din 12.10.2009.

Președinte
R. M.

Judecător
S. S.

Judecător
L. E.

Grefier
S.I. Ș.

Dosar nr. ...

Cod operator de date cu caracter personal 3184

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CLUJ
SECȚIA MIXTĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE
CONFLICTE DE MUNCĂ SI ASIGURĂRI SOCIALE

DECIZIE CIVILĂ Nr. 2063/R/2009
Ședința publică de la 30 Octombrie 2009

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: E. L.

JUDECĂTOR: R. M.

JUDECĂTOR: S. S.

GREFIER: C. S.

Pe rol fiind judecarea recursului declarat de către recurentul INSPECTORATUL POLIȚIEI JUDEȚENE împotriva Sentinței civile nr.3046/05.06.2009 pronunțată în dosar nr. ... al Judecătoriei Turda, privind și pe intimatul M. C. , având ca obiect anulare proces verbal de contravenție.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta recurentului, consilier juridic S. M. și intimatul.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care, reprezentanta recurentului depune la dosar delegație și motive de recurs.

Intimatul invederează instanței faptul că nu se impune amânarea cauzei în vederea studierii motivelor de recurs, întrucât le-a studiat de la dosar și solicită acordarea cuvântului pe fond.

Instanța constată că recursul este declarat în termen, motivat și comunicat.

Reprezentanta recurentului arată că nu mai are alte cereri de formulat în probațiune.

Nemaifiind alte cereri de formulat în probațiune ori excepții de invocat, instanța declară închise dezbaterile și acordă cuvântul în susținerea recursului.

Reprezentanta recurentului solicită admiterea recursului, modificarea sentinței instanței de fond, în sensul respingerii plângerii formulate de petent, cu consecința menținerii procesului verbal de contravenție pentru motivele expuse pe larg și depuse la dosar.

Intimatul solicită respingerea recursului, menținerea sentinței instanței de fond și prezintă spre vedere instanței un bon de casă din care rezultă faptul că la ora 12.00 se afla în magazin

T R I B U N A L U L

Asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr.3046/05.06.2009, pronunțată în dosar nr. ... al Judecătorei Turda, a fost admisă plângerea formulată de petentul M. C. în contradictoriu cu intimatul IPJ Cluj împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției nr. ... , întocmit de intimat la data de 02.03.2009.

A fost anulat procesul-verbal de constatare a contravenției contestat.

Pentru a pronunța această hotărâre instanța de fond a reținut următoarele:

Prin procesul verbal de constatare a contravenției cu seria ... , încheiat la data de 02.03.2009 de Poliția mun. Câmpia Turzii, petentul M. C. a fost sancționat contravențional cu avertisment, respectiv amendă în cuantum de 4 puncte adică 240 de lei și 3 puncte penalizare.

În sarcina petentului s-a reținut că în data de 02.03.2009, la ora 12.00, petentul a oprit neregulamentar autoturismul marca Dacia 1310 cu nr. de înmatriculare ... pe str. G. Coșbuc, în fața imobilului cu nr. 2, în loc interzis prin indicatoare „Oprire interzisă”, de unde a luat la ocazie un nr. de 3 persoane pentru a le transporta la Tritenii de Sus. S-a reținut de asemenea că petentul efectuează activități de taximetrie fără a fi autorizat în acest sens.

Faptele reținute au fost încadrate în dispozițiile art. 7 din Legea nr. 38/2003 și sancționată potrivit art. 55 pct. 5 lit. a din același act normativ, respectiv art. 142 lit. a din HG nr. 1391/2005 sancționată de art. 108 lit. b din OUG nr. 195/2002.

Instanța a reținut de asemenea că procesul-verbal a fost întocmit în prezența petentului, acesta refuzând să semneze, motiv pentru care procesul-verbal a fost semnat de martorul R. T.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauzele Öztürk c. Germaniei, Lauko c. Slovaciei, Salabiaku c. Frantei, Anghel c. României, s.a.), materia contravențională a fost privita ca încadrându-se în noțiunea de “acuzatie în materie penala”, în sensul art. 6 par. 1 din CEDO.

În consecința, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în cadrul proceselor având ca obiect plângere contravențională, întrucât contravenientul se vede pus în fața unei “acuzatii de natura penala” în sensul art. 6 par. 1 din Convenție, acesta trebuie să beneficieze de toate garanțiile prevăzute de art. 6 în ansamblul său, cu referire specială la dispozițiile paragrafului 2, privitor la prezumția de nevinovăție.

Instanța a reținut că, în conformitate cu jurisprudența Curții, înțelesul noțiunii de „prezumție de nevinovăție” presupune că nu trebuie pornit de la ideea preconcepută că persoana în cauză a săvârșit fapta ce i se impută. În plus, sarcina probei revine celui care acuză.

Referitor la sarcina probei, conform principiul statuat de art. 1169 C.civ., cel ce face o propunere în fața instanței trebuie să o dovedească. Prin urmare, dacă petentul susține netemeinicia celor arătate în procesul-verbal, trebuie să o dovedească. Nu se poate spune că în acest mod s-ar încălca cerința referitoare la sarcina probei ce decurge din prezumția de nevinovăție, pe motiv că organul constatator este cel care trebuie să probeze contravenția reținută.

În realitate, fapta reținută este probată cu ajutorul prezumției de legalitate a procesului-verbal de constatare a contravenției – actul a fost emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege – și cu prezumția de veridicitate – actul reflecta în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă – prezumții care, deși nu

sunt consacrate expres de lege, sunt recunoscute atât de doctrină cât și de practica judiciară, putând fi considerate a fi prezumții legale, în sensul pe care instanța europeană îl dă acestei noțiuni.

În acord cu jurisprudența Curții de la Strassbourg, în privința prezumțiilor și a limitei rezonabile pe care statele nu trebuie să o depășească în folosirea lor în materie penală, instanța consideră că una din limitele până la care poate să acționeze prezumția de temeinicie a procesului verbal trebuie să fie data de constatarea personală a faptei de către agent. Astfel, în situația în care fapta este constatată personal, cum este și situația în cauza de față – fapta fiind constatată nemijlocit de către agentul constator – procesul verbal, dacă este legal întocmit, se va bucura de prezumția de temeinicie astfel încât să revină petentului sarcina de a proba netemeinicia.

Instanța de fond a apreciat că această soluție este în acord cu articolul 6 din Convenție, din moment ce instanța are oricum obligația de a verifica din oficiu, legalitatea procesului verbal, în raport cu mențiunile a căror lipsă atrage nulitatea absolută a acestuia. Astfel, deși pornește de la prezumția de temeinicie a procesului verbal, soluția cauzei nu se va întemeia doar pe aceasta, fapt pe care constituie o limită rezonabilă în aplicarea prezumției.

În cauză, instanța procedând potrivit art. 34 din OG nr. 2/2001 la verificarea legalității procesului-verbal de constatare a contravenției constată că întocmirea acestuia s-a făcut cu respectarea tuturor condițiilor de formă prevăzute de art. 16 și art. 17 din OG nr. 2/2001 sub sancțiunea nulității. Pe cale de consecință, instanța a apreciat că procesul-verbal se bucură de prezumția de temeinicie revenind petentului sarcina de a proba o altă situație de fapt decât cea reținută în procesul-verbal.

Cu privire la temeinicia procesului-verbal, instanța de fond a reținut că din probatoriul administrat în cauză, rezultă o altă situație de fapt decât cea descrisă în procesul-verbal.

Astfel, potrivit art. 7 din Legea nr. 38/2003 „Transportul în regim de taxi sau transportul în regim de închiriere se poate executa numai de transportatori autorizați.”. De asemenea, potrivit art. 55 pct. 5 lit. a „Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, și se sancționează după cum urmează: 5. cu amendă de la 25.000 lei la 50.000 lei: a) aplicabilă transportatorilor pentru nerespectarea prevederilor art. 7 și 8”.

Pentru verificarea temeiniciei faptei reținute în sarcina petentului, trebuie în plus observate și dispozițiile art. 101 din același act normativ, potrivit cărora, „În sensul prezentei legi, următorii termeni se definesc astfel: c) autorizația pentru efectuarea transportului în regim de taxi sau a transportului în regim de închiriere, denumită în continuare autorizația de transport - document eliberat în condițiile prezentei legi de autoritatea de autorizare, care atestă faptul că un transportator este autorizat să execute transportul respectiv și poate participa la atribuirea în gestiune a serviciului de transport în regim de taxi sau de transport în regim de închiriere, după caz; v) transportator - persoană fizică, asociație familială sau persoană juridică înregistrate la registrul comerțului pentru a desfășura activități de transport cu vehicule rutiere; w) transportator autorizat - transportator care deține autorizație de transport privind transportul în regim de taxi sau transportul în regim de închiriere, eliberată de autoritatea de autorizare, în condițiile prezentei legi.”

Așadar, potrivit dispozițiilor legale enunțate mai sus, subiectul activ al contravenției prevăzute de art. 55 alin. 1 pct. 5 lit. a din legea nr. 38/2003, nu poate fi decât un „transportator”, care potrivit art. 101 din același act normativ este definit ca persoană fizică, asociație familială sau persoană juridică înregistrate la registrul comerțului pentru a desfășura activități de transport cu vehicule rutiere.

Pe cale de consecință, nu poate avea calitatea de transportator, conform Legii nr. 38/2003, și în consecință nici pe aceea de subiect activ al acestei contravenții, o persoană care nu este înregistrată la registrul comerțului pentru a desfășura activități de transport cu vehicule rutiere. Or, în aceste condiții, instanța a reținut că petentul nu poate avea calitatea de subiect activ al contravenției pentru care a fost sancționat, nefiind îndeplinită o condiție esențială pentru existența contravenției.

În ceea ce privește contravenția prevăzută de art. 142 lit. a din HG nr. 1391/2006, instanța a reținut că din probatoriul administrat în cauză, respectiv declarațiile martorilor audiați, rezultă că petentul a fost oprit de către agentul constator în timp ce se deplasa în mun. Câmpia Turzii, înspre loc. Tritenii de Sus. Astfel, instanța a apreciat că nu se poate reține în sarcina sa săvârșirea contravenției constând în oprirea într-un loc nepermis, dat fiind faptul că agentul constator a fost cel care l-a oprit pe petent în locul respectiv.

Pe cale de consecință, având în vedere cele constatate mai sus, instanța de fond a reținut că apărările formulate de către petent în cuprinsul plângerii se coroborează cu probatoriul administrat în cauză, petentul reușind astfel să răstoarne prezumția de temeinicie a procesului-verbal.

Pentru motivele expuse, instanța a admis plângerea formulată de petentul M. C. împotriva procesului verbal de constatare și sancționare a contravențiilor seria ... , încheiat la data de 02.03.2009 de Poliția mun. Câmpia Turzii, și a dispus anularea procesului-verbal.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs în termen legal Inspectoratul de Poliție al Județului Cluj (f. 3, 6-7) solicitând admiterea recursului, modificarea sentinței pronunțate în sensul respingerii plângerii contravenționale.

În motivele cererii, recurentul a arătat că Sentința civilă nr.3046/2009 este netemeinică și dată cu greșita aplicare a legii, pentru următoarele motive:

1. Petentul a fost sancționat pentru nerespectarea prevederilor art. 7 din Legea nr. 38/2003, în conformitate cu dispozițiile art.55 pct.5 lit. a din același act normativ, fiindu-i aplicată amenda în cuantum de 25000 lei, întrucât a efectuat transport de persoane în regim de taxi, fără a avea autorizație pentru desfășurarea unei astfel de activități, și de asemenea pentru nerespectarea dispozițiilor art. 108 lit. b din OUG nr. 195/2002.

Recurenta a arătat ca potrivit art.101 din același act normativ, sunt definiți termenii de autorizație de transport, client, cursa, transportator, transportator autorizat, prima fiind cea pe care petentul nu a putut-o prezenta nici la controlul efectuat în data de 16.03.2009 și care nu a fost anexată nici plângerii contravenționale.

Autorizația de transport, eliberată transportatorului de către autoritatea de autorizare, este unică, netransmisibilă și conferă transportatorului autorizat dreptul de a participa la procedura de atribuire în gestiune de către autoritatea respectivă a executării serviciilor de transport în regim de taxi sau de transport în regim de închiriere.

Client - persoana care a angajat, direct sau prin dispecer taxi. executarea transportului unor persoane sau al unor mărfuri ori bunuri, după caz. în numele căreia taximetristul execută transportul și încasează prețul transportului, în condițiile prezentei legi;

Cursă - deplasarea executată cu taxiul pe un traseu comandat sau acceptat de client, la care punctul de început este locul îmbarcării sau locul acceptat, după caz. iar punctul de finalizare este locul destinației;

Transportator - persoană fizică, asociație familială sau persoană juridică înregistrate la registrul comerțului pentru a desfășura activități de transport cu vehicule rutiere;

Transportator autorizat - transportator care deține autorizație de transport privind transportul în regim de taxi sau transportul în regim de închiriere, eliberată de autoritatea de autorizare. în condițiile prezentei legi".

Ca urmare, având în vedere ca petentul a fost sancționat pentru nerespectarea dispozițiilor art.7 în Legea nr.38/2003 instanța a reținut în considerentele hotărârii ca acesta nu are calitatea de subiect activ al contravenției, motivat pe împrejurarea, dovedita de altfel, cu înscrisuri, ca petentul nu este transportator autorizat. Primind o astfel de logica a instanței de fond, ar rezulta ca, per a contrario, calitatea de subiect activ al contravenției prevăzută de art.7 din Legea nr.38/2003 se verifică în persoana transportatorilor autorizați, rezultând ca aceasta contravenție poate fi săvârșită doar de transportatorii autorizați, or, un astfel de raționament încalca, în opinia recurentului, nu numai principiile de logica juridică, dar și voința legiuitorului care a incriminat tocmai faptele săvârșite de transportatorii neautorizați.

La încadrarea faptei reținute, agentul constator a avut în vedere gradul de pericol social al faptei, împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, scopul urmărit. Mai mult decât atât, la aplicarea sancțiunii s-a ținut cont și de faptul că transportul de persoane în regim taxi fără a deține autorizație în acest sens constituie în zona Câmpia Turzii - Turda un fenomen contravențional care aduce prejudicii și transportatorilor care funcționează legal pe piața, efectuând curse în această zonă și care nu poate fi stopat decât prin aplicarea sancțiunii contravenționale

Practica judiciară a Judecătoriei Turda de a admite plângerile contravenționale formulate împotriva proceselor verbale de contravenție prin care s-a reținut săvârșirea faptelor de acest gen pe baza declarațiilor martorilor potrivit cărora nu li s-au solicitat bani pentru serviciile de transport nu sunt concludente, fiind necesar a se arăta și dacă călătorii au plătit din proprie inițiativă o sumă de bani și dacă contravenientul a acceptat-o sau nu.

Totodată, recurentul a arătat că există un consens aproape unanim în teorie și în practica judiciară ca simpla staționare a unui autovehicul la locul de parcare rezervat taximetrelor sau transportatorilor autorizați reprezintă o ofertă de a încheia un contract de transport, rezultând că, în principiu, nicio condiție specială de formă nu se cere pentru valabilitatea ofertei. Așadar, se consideră oferta simplă propunere a transportatorului de a transporta persoane pe un anumit traseu, întrucât aceasta cuprinde obligația ofertantului de a-și menține oferta în termenul pe care el însuși l-a propus, iar acceptarea imediată, verbală sau tacită, a persoanei transportate (călătorului) constituie acceptarea ofertei, pentru formarea consimțământului fiind necesar ca oferta și acceptarea acesteia

sa coexiste. Mergând pe linia logica a acestei obligativități, consecința care se impune este aceea ca transportatorul (in speța contravenientul) a oferat efectuarea unui transport pe ruta Cimpia Turzii - Tritenii de Sus, iar persoanele transportate au acceptat aceasta oferta, obligându-se la rândul lor ca pentru serviciul oferit si prestat sa plătească un preț.

Fata de motivele expuse, recurentul apreciază că in prezenta cauza petentul este un transportator in sensul dispozițiilor Legii nr. 38/2003 întrucât acesta a oferat efectuarea unui transport, iar faptul ca nu a fost achitat un preț pentru serviciu prestat nu poate constitui un motiv de anulare a actului de constatare si sancționare a contravenției intrucat deplasarea a fost executata pe traseul comandat sau acceptat de calator, iar punctul de început este locul imbarcării sau locul acceptat de calator.

Ca urmare, fapta reținuta in sarcina contravenientului s-a consumat in momentul manifestării acordului de voința al părților: conducător auto-persoana transportata.

În drept, au fost invocate dispozițiile art.304 pct.9 si art.299 C.pr.civ.

Intimatul nu a depus întâmpinare la dosarul cauzei și nu s-a prezentat în instanță pentru a-și preciza poziția procesuală.

Analizând recursul prin prisma motivelor invocate și a dispozițiilor legale incidente în cauză, Tribunalul constată următoarele:

Instanța de fond a stabilit corect situația de fapt în baza probelor administrate și a pronunțat o sentință legală și temeinică, ce urmează să fie menținută.

În conformitate cu dispozițiile art. 7 din Legea nr. 38/2003 „Transportul în regim de taxi sau transportul în regim de închiriere se poate executa numai de transportatori autorizați.”. De asemenea, potrivit art. 55 pct. 5 lit. a „Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, și se sancționează după cum urmează: 5. cu amendă de la 25.000 lei la 50.000 lei: a)aplicabilă transportatorilor pentru nerespectarea prevederilor art. 7 și 8”.

Potrivit art. 101 din același act normativ, potrivit căroră, „În sensul prezentei legi, următorii termeni se definesc astfel: c) autorizația pentru efectuarea transportului în regim de taxi sau a transportului în regim de închiriere, denumită în continuare autorizația de transport - document eliberat în condițiile prezentei legi de autoritatea de autorizare, care atestă faptul că un transportator este autorizat să execute transportul respectiv și poate participa la atribuirea în gestiune a serviciului de transport în regim de taxi sau de transport în regim de închiriere, după caz; v) transportator - persoană fizică, asociație familială sau persoană juridică înregistrate la registrul comerțului pentru a desfășura activități de transport cu vehicule rutiere; w) transportator autorizat - transportator care deține autorizație de transport privind transportul în regim de taxi sau transportul în regim de închiriere, eliberată de autoritatea de autorizare, în condițiile prezentei legi.”

Astfel, potrivit dispozițiilor legale enunțate mai sus, subiectul activ al contravenției prevăzute de art. 55 alin. 1 pct. 5 lit. a din Legea nr. 38/2003, nu poate fi decât un „transportator”, care potrivit art. 101 din același act normativ este definit ca persoană fizică, asociație familială sau persoană juridică înregistrate la registrul comerțului pentru a desfășura activități de transport cu vehicule rutiere.

Instanța de fond a apreciat corect faptul că nu poate avea calitatea de transportator, conform Legii nr. 38/2003, și în consecință nici pe aceea de subiect activ

al acestei contravenții, o persoană care nu este înregistrată la registrul comerțului pentru a desfășura activități de transport cu vehicule rutiere.

În sarcina intimatului petent nu poate fi reținută nici săvârșirea contravenției prevăzută de art. 142 lit. a din H.G. nr. 1391/2006, deoarece din probatoriul administrat în cauză, respectiv declarațiile martorilor audiați, rezultă că intimatul a fost oprit de către agentul constator în timp ce se deplasa în mun. Câmpia Turzii, înspre loc. Tritenii de Sus. Pornind de la această constatare, nu se poate reține în sarcina intimatului săvârșirea contravenției constând în oprirea într-un loc nepermis, întrucât a fost oprit în acel loc de către agentul constator.

Pentru considerentele expuse, se constată că motivul de nelegalitate reglementat de art. 304 pct. 9 C.pr.civ. nu este prezent în cauză. S-a dat eficiență și dispozițiilor art. 304¹ din același cod, hotărârea nefiind supusă apelului.

Astfel, în temeiul art. 312 alin .1 raportat la art. 299 alin. 1, art. 304 pct. 9 și art. 304¹ C.pr.civ., urmează să fie respins ca nefondat recursul declarat de intimatul Inspectoratul de Poliție al Județului Cluj împotriva Sentinței civile nr.3046 din 05.06.2009, pronunțată în dosar nr.1551/328/2009 al Judecătoriei Turda, care va fi menținută în totul.

Cheltuieli de judecată nu s-au solicitat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :**

Respinge recursul declarat de **Inspectoratul de Poliție al Județului Cluj** cu sediul în mun. Cluj-Napoca, str. Traian, nr. 27, jud. Cluj, împotriva Sentinței civile nr.3046 din 05.06.2009, pronunțată în dosar nr. ... al Judecătoriei Turda, pe care o menține în totul.

Decizia este irevocabilă.

Data și pronunțată în ședința publică din 30.10.2009.

PREȘEDINTE,
E. L.

JUDECĂTOR,
R. M.

JUDECĂTOR,
S. S.

GREFIER,
C. S.

Dosar nr. ...
Cod operator de date cu caracter personal 3184

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CLUJ
SECȚIA MIXTĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

DECIZIA CIVILĂ Nr. 1790/R/2009
Ședința publică de la 12 Octombrie 2009

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: R. M.

JUDECĂTOR: S. S.

JUDECĂTOR: E. L.

GREFIER: S. I. Ș.

Pe rol fiind judecarea recursului declarat de recurenta - petentă S.C. ... S.R.L., împotriva Sentinței civile nr. 3532/2009, pronunțată în dosar nr. ... al Judecătoriei Turda, privind și pe intimata AUTORITATEA RUTIERĂ ROMÂNĂ, având ca obiect anulare proces verbal de contravenție.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta intimatei c.j. I. B. M. , lipsă fiind reprezentantul recurenteii.

Procedura este îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează instanței că procedura de citare este legal îndeplinită cu părțile și că la data de 8 octombrie 2009, intimata a depus la dosar întâmpinare la recursul formulat în cauză.

Tribunalul constată că recursul este declarat în termen, motivat și comunicat cu intimata.

Reprezentanta intimatule arată că nu are alte cereri de solicitat sau excepții de invocat.

Nefiind alte cereri de formulat și excepții de invocat, tribunalul acordă cuvântul asupra recursului.

Reprezentanta intimatei solicită respingerea recursului și în consecință menținerea în totalitate a sentinței atacate conform considerentelor de fapt și de drept invocate prin întâmpinarea la recurs depusă la dosar.

Tribunalul, reține cauza în vederea pronunțării.

T R I B U N A L U L

Asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr.3532/14.07.2009, pronunțată de Judecătoria Turda în dosar nr. ..., a fost respinsă ca neîntemeiată plângerea formulată de petenta S.C. "... " S.R.L în contradictoriu cu intimatul AUTORITATEA RUTIERĂ ROMÂNĂ - A.R.R împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției seria ... nr. ..., încheiat la data de 06.04.2009.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut următoarele:

Prin procesul verbal de constatare a contravenției cu seria ... nr ..., încheiat la data de 06.04.2009, petenta S.C. "... " S.R.L a fost sancționată contravențional cu amendă în cuantum de 1000 lei, respectiv 15.000 lei.

S-a reținut că în data de 06.04.2009, la ora 14.30, conducătorul auto C. G. al microbuzul cu nr. de înmatriculare ... aparținând S.C. " ..." S.R.L efectua transport de persoane prin servicii regulate în trafic județean, fără existența la bordul autovehiculului a licenței de traseu împreună cu graficul de circulație aferent, iar copia conformă a licenței de transport era expirată. Conducătorul auto a prezentat copia conformă cu seria ... nr. ..., expirată la data de 21.11.2008, emisă în baza licenței nr. ....

Faptele constatate au fost încadrate în dispozițiile art. 58 lit. I din OUG nr. 109/2005, art. 59 alin. 1 lit. a din același act normativ, respectiv art. 572 lit. b din OUG nr. 109/2005, art. 574 alin. 1 lit. b din același act normativ.

Procesul-verbal a fost întocmit în lipsa petentului fiind semnat de martorul C. . .

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauzele Öztürk c. Germaniei, Lauko c. Slovaciei, Salabiaku c. Frantei, Anghel c. României, s.a.), materia contravențională a fost privita ca încadrându-se în noțiunea de "acuzatie în materie penală", în sensul art. 6 par. 1 din CEDO.

În consecința, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în cadrul proceselor având ca obiect plângere contravențională, întrucât contravenientul se vede pus în fața unei "acuzatii de natura penală" în sensul art. 6 par. 1 din Convenție, acesta trebuie să beneficieze de toate garanțiile prevăzute de art. 6 în ansamblul său, cu referire specială la dispozițiile paragrafului 2, privitor la prezumția de nevinovăție.

Instanța de fond a reținut că în conformitate cu jurisprudența Curții, înțelesul noțiunii de „prezumție de nevinovăție” presupune că nu trebuie pornit de la ideea preconcepută că persoana în cauză a săvârșit fapta ce i se impută. În plus, sarcina probei revine celui care acuză.

În ceea ce privește sarcina probei, conform principiul statuat de art. 1169 C.civ., cel care face o propunere în fața instanței trebuie să o dovedească. Prin urmare, dacă petenta a susținut netemeinicia celor arătate în procesul-verbal, trebuie să o dovedească. Nu se poate spune că în acest mod s-ar încălca cerința referitoare la sarcina probei ce decurge din prezumția de nevinovăție, pe motiv că organul constator este cel care trebuie să probeze contravenția reținută.

În realitate, fapta reținută a fost probată cu ajutorul prezumției de legalitate a procesului-verbal de constatare a contravenției – actul a fost emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege – și cu prezumția de veridicitate – actul reflecta în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă – prezumții care, deși nu sunt consacrate expres de lege, sunt recunoscute atât de doctrină cât și de practica judiciară, putând fi considerate a fi prezumții legale, în sensul pe care instanța europeană îl dă acestei noțiuni.

În acord cu jurisprudența Curții de la Strassbourg, în privința prezumțiilor și a limitei rezonabile pe care statele nu trebuie să o depășească în folosirea lor în materie penală, instanța a considerat ca una din limitele până la care poate să acționeze prezumția de temeinicie a procesului verbal trebuie să fie data de constatarea personală a faptei de către agent. Astfel, în situația în care fapta este constatată personal, cum este și situația în cauza de față – fapta fiind constatată nemijlocit de către agentul constator – procesul verbal, dacă este legal întocmit, se va bucura de prezumția de temeinicie astfel încât va reveni petentului sarcina de a proba netemeinicia.

Instanța de fond a apreciat că această soluție este în acord cu articolul 6 din Convenție, din moment ce instanța are oricum obligația de a verifica din oficiu, legalitatea procesului verbal, în raport cu mențiunile a căror lipsă atrage nulitatea absolută a acestuia. Astfel, deși pornește de la prezumția de temeinicie a procesului verbal, soluția cauzei nu se va întemeia doar pe aceasta, fapt pe care constituie o limită rezonabilă în aplicarea prezumției.

În cauză, instanța, procedând potrivit art. 34 din OG nr. 2/2001 la verificarea legalității și temeiniciei procesului-verbal de constatare a contravenției a constatat că întocmirea acestuia s-a făcut cu respectarea dispozițiilor art. 16 din același act normativ și că acesta cuprinde mențiunile obligatorii prevăzute sub sancțiunea nulității de art. 17 din OG 2/2001. Pe cale de consecință, instanța de fond a constatat că procesul-verbal de constatare a contravenției atacat a fost legal întocmit, bucurându-se astfel de prezumția de temeinicie astfel încât revine petentului sarcina de a dovedi netemeinicia acestuia.

Instanța de fond a reținut că sunt neîntemeiate susținerile petentei în sensul că i s-au aplicat două sancțiuni contravenționale pentru aceeași faptă, învederând faptul că art. 58 lit. i nu este aplicabil situației de fapt. Astfel, din cuprinsul procesului-verbal a rezultat fără urmă de îndoială că în sarcina petentei s-au reținut două fapte contravenționale, lipsa de la bordul autovehiculului a licenței de traseu și respectiv existența unei copii conforme a licenței de transport expirată din data de 21.11.2008, fapte prevăzute și sancționate de texte legale diferite, respectiv art. 58 lit. i și art. 57² lit. b din OUG nr. 109/2005.

Potrivit dispozițiilor art. 58 lit. i, „Constituie contravenții următoarele fapte: i) efectuarea transportului rutier de persoane fără existența la bordul vehiculului a licenței de traseu sau a autorizației de transport, a documentului de transport corespunzător tipului de transport efectuat sau a copiei conforme a licenței de transport ori a copiei conforme a certificatului de transport în cont propriu, după caz”. Fapta se sancționează în temeiul art. 59 alin. 1 lit. a din același act normativ, care stabilește că „Se sancționează cu amendă aplicată întreprinderilor sau operatorilor de transport rutier români sau străini, după caz: a) de la 1.000 lei la 1.500 lei, faptele prevăzute la art. 58 lit. a), b), e), f), h), i), q) și aa)”.

Conform art. 57² lit. b din OUG nr. 109/2005, „Constituie contravenții, dacă nu sunt considerate infracțiuni potrivit legii penale, următoarele fapte: b) efectuarea transportului rutier cu un autovehicul fără a deține copia conformă a licenței de transport sau a certificatului de transport în cont propriu ori în baza unei copii conforme a licenței de transport sau a certificatului de transport în cont propriu suspendate, expirate, declarate pierdute sau necorespunzătoare tipului de transport efectuat ori care nu aparține întreprinderii sau operatorului de transport respectiv, după caz”.

Contravenția se sancționează în temeiul art. 57⁴ lit. b din OUG nr. 109/2005, potrivit căruia, „Se sancționează cu amendă aplicată întreprinderilor sau operatorilor de transport rutier români sau străini, după caz: b) de la 15.000 lei (RON) la 20.000 lei (RON), fapta prevăzută la art. 57² lit. b)”.

Instanța de fond a constatat în plus că petentei i s-au aplicat în mod corect și în conformitate cu dispozițiile art. 20 din OG nr. 2/2001 sancțiuni contravenționale individualizate pentru fiecare dintre cele două contravenții, care au fost apoi cumulate conform pct. 4 din procesul-verbal.

În plus, petenta nu a contestat sub aspectul temeiniciei cele reținute în procesul-verbal, singurele obiecțiuni formulate vizând legalitatea întocmirii acestuia. De asemenea petenta nu a adus nicio probă în sprijinul plângerii formulate, din care să rezulte o altă situație de fapt decât cea reținută în procesul-verbal.

Analizând procesul-verbal și din perspectiva sancțiunilor aplicate, instanța a reținut că acestea sunt conforme cu prevederile legale, corespunzând încadrării juridice a faptelor săvârșite, neputând fi apreciate ca excesive. Mai mult, instanța de fond a reținut și faptul că petentului i-au fost aplicate amenzi în cuantumul minim prevăzut de lege, iar înlocuirea acestora cu sancțiunea avertismentului nu are nicio justificare în fapt.

Față de cele expuse anterior, instanța a respins ca neîntemeiată plângerea petentului.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs în termen legal recurenta SC ... SRL (f. 3-7) solicitând admiterea recursului, casarea sentinței conform art. 312 din C.pr.civ., iar pe fond admiterea plângerii, anularea procesului verbal și exonerarea de la plata amenzii contravenționale. În subsidiar, recurenta a solicitat admiterea in parte a plângerii prin aplicarea unui avertisment sau reducerea cuantumului amenzii aplicate.

Pe cale de excepție, s-a invocat nulitatea absolută a procesului verbal cu seria și numărul arătate mai sus pentru neîndeplinirea de către agentul constatator a obligațiilor stabilite în sarcina sa de art. 16 alin. 7 din O.G. nr. 2/2001. Astfel, art. 16 prevede la alin.(1): „Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat, ocupația și locul de munca ale contravenientului...precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția (.....)”.

Agentul constatator a consemnat fapte necorespunzătoare realității, rezumându-se la a reproduce în procesul-verbal textul articolului din actul normativ care prevede contravenția, fără a descrie fapta concretă, împrejurările producerii, modul și mijloacele folosite pentru săvârșirea ei, precum și alte date din care să se deducă situația concretă, vinovăția și pericolul social al faptei.

Din jurisprudență reiese că instanțele au arătat că trecerea în procesul-verbal de constatare a conținutului dispozițiilor legale considerate a fi fost încălcate nu reprezintă o consemnare a faptei săvârșite, deoarece aceasta reprezintă numai temeiul legal al stabilirii faptelor contravenționale, care nu au fost descrise în procesul-verbal respectiv.

În opinia recurentei, soluția se regăsește în dispozițiile art.16 și 17 din OG nr. 2/2001, care statuează obligațiile corelative ale agentului constatator. Aceste lipsuri, care sunt cauze de nulitate, își au rațiunea lor și sunt considerate de lege esențiale, atrăgând nulitatea procesului-verbal, atare fiind vorba de erori și omisiuni.

Astfel, actul de constatare și sancționare a contravențiilor a fost încheiat abuziv, agentul constatator cu ocazia opririi autovehiculului în trafic, a întocmit procesul verbal de constatare a contravenției fără a indica și individualiza locul săvârșirii contravenției. În fapt, prin sentința civilă mai sus amintită, în mod netemeinic și total abuziv s-a dispus respingerea plângerii formulată de recurentă împotriva procesului verbal de constatare și sancționare a contravențiilor seria ... nr. ..., încheiat la data de 06.04.2009 de către reprezentanții A.R.R. Cluj.

Prin procesul-verbal menționat s-a constatat săvârșirea contravențiilor prevăzute în art. 58 lit. i din OUG 109/2005 respectiv „efectuarea transportului rutier fără existența la bordul autovehiculului a licenței de traseu,, în concurs cu contravenția prevăzută în art. 57 indice 2 lit. B din același act normativ respectiv,, efectuarea transportului rutier în baza unei copii conforme a licenței de transport expirate,,.

În considerentele sentinței civile s-a reținut că procesul verbal de contravenție se bucură de o prezumție relativă de adevăr, sentința civilă pronunțată de instanța de fond este nelegală, deoarece la data controlului efectuat de inspectorii A.R.R. subscria efectua

demersuri în vederea depunerii dosarului autorităților administrației publice județene pentru reînnoirea licenței de transport.

În urma acestor demersuri și a aprobărilor s-a reînnoit licența de transport public de persoane seria ... cu nr. ... la data de 13.05.2009 pentru autovehiculul cu nr. de înmatriculare ... suspus controlului A.R.R.

Instanța de fond trebuia să constate că faptele incriminate și sancționate privesc lipsa la bord și existența unei copii expirate a aceluiași act licența de transport, act ce se afla în curs de emitere, fapt ce prezintă pericol social redus.

Prin întâmpinarea formulată (f. 11-13) intimată a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

Analizând recursul prin prisma motivelor invocate și a dispozițiilor legale incidente în cauză, Tribunalul constată următoarele:

Instanța de fond a stabilit corect situația de fapt în baza probelor administrate și a pronunțat o sentință legală și temeinică, ce urmează să fie menținută.

Așa cum s-a reținut și în considerentele hotărârii care formează obiectul controlului judiciar, în sarcina recurenteii s-a reținut săvârșirea a două contravenții și anume: lipsa de la bordul autovehiculului a licenței de traseu și existența unei copii conforme a licenței de transport expirată din data de 21.11.2008, fapte prevăzute și sancționate de texte legale diferite, respectiv art. 58 lit. i și art. 57² lit. b din O.U.G. nr. 109/2005.

În aceste condiții, instanța a reținut corect și faptul că recurenteii i s-au aplicat sancțiuni contravenționale individualizate pentru fiecare dintre cele două contravenții, care au fost apoi cumulate potrivit art. 4 din procesul verbal.

Pornind de la cele expuse, Tribunalul constată că sunt nefondate criticile de nelegalitate ale procesului verbal pentru nesocotirea dispozițiilor art. 16 din O.G. nr. 2/2001. În ceea ce privește descrierea faptei, se constată că aceasta este realizată corespunzător pentru a se stabili că sunt îndeplinite cerințele legale pentru aplicarea sancțiunilor contravenționale menționate.

Instanța de control judiciar apreciază că sunt nefondate și criticile de netemeinicie ale procesului, iar împrăjura că ulterior încheierii procesului de verbal a fost obținută licența de transport, nu este de natură să înlăture răspunderea contravențională. Pentru aceleași considerente nu se justifică nici înlocuirea sancțiunii amnezii cu cea a avertismentului.

Pentru motivele arătate, se constată că sunt nefondate în întregime criticile recurenteii, în cauză nefiind prezent nici un motiv de nelegalitate dintre cele prevăzute de art. 304 pct. 1-9 C.pr.civ. S-a dat eficiență și dispozițiilor art. 304¹ din același cod, hotărârea nefiind supusă apelului.

Astfel, în temeiul art. 312 alin. 1 raportat la art. 299 alin. 1, 304 pct. 1-9 și art. 304¹ C.pr.civ., urmează să fie respins ca nefondat recursul declarat de petenta SC ... SRL împotriva Sentinței civile nr.3532 din 14.07.2009 pronunțată în dosar nr ... al Judecătoriei Turda, care va fi menținută în totul.

Cheltuieli de judecată nu s-au solicitat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Respinge recursul declarat de către petenta **SC ... SRL** cu sediul în Turda, str. ..., jud.Cluj împotriva Sentinței civile nr.3532 din 14.07.2009 pronunțată în dosar nr... al Judecătoriei Turda, pe care o menține în totul.

Decizia este irevocabilă.

Data și pronunțată în ședința publică din 12.10.2009.

PREȘEDINTE,
R. M.

JUDECĂTOR,
S. S.

JUDECĂTOR,
E. L.

GREFIER,
S. I. Ș.

Dosar nr. ...
Cod operator de date cu caracter personal 3184

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CLUJ
SECȚIA MIXTĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE
CONFLICTE DE MUNCĂ SI ASIGURĂRI SOCIALE

DECIZIA CIVILĂ Nr. 1781/R/2009
Ședința publică de la 12 Octombrie 2009

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: R. M.

JUDECĂTOR: S. S.

JUDECĂTOR: E. L.

GREFIER: S. I. Ș.

Pe rol fiind judecarea recursului declarat de recurenta – petentă S.C. ... S.A., împotriva Sentinței civile nr. 3287/2009, pronunțată în dosar nr. ... al Judecătoriei Turda, privind și pe intimatul C.N.A.D.N.R. S.A PRIN DIRECȚIA REGIONALĂ DE DRUMURI ȘI PODURI CLUJ, având ca obiect anulare proces verbal de contravenție.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentantul recurenteii av. S. I.

Procedura este îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează instanței că procedura de citare este legal îndeplinită cu părțile.

Tribunalul constată că recursul este declarat în termen, motivat și comunicat cu intimatul.

Reprezentantul recurenteii arată că nu are cereri de formulat în probațiune sau excepții de invocat și solicită acordarea cuvântului în susținerea recursului.

Tribunalul, nefiind alte cereri, declară închisă faza probatorie și acordă cuvântul în susținerea recursului.

Reprezentantul recurenteii solicită admiterea recursului astfel cum este formulat și motivat în scris, în consecință modificarea sentinței recurate și admiterea cererii introductive de instanță.

Tribunalul, reține cauza în vederea pronunțării.

T R I B U N A L U L

Asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 3287/2009, pronunțată în dosar nr. ... al Judecătoriei Turda a fost respinsă contestația formulată de petenta S.C. ... S.A. in contradictoriu cu intimatul C.N.A.D.N.R. prin Direcția Regionala Drumuri și Poduri Cluj împotriva procesului verbal de constatare a contravenție nr. ... , încheiat la data de 13.02.2009, care a fost menținută în întregime.

Pentru a pronunța această hotărâre instanța de fond a reținut următoarele:

Prin procesul verbal de constatare și sancționare a contravenției nr., întocmit la data de 13.02.2009, petentului în calitate de contravenient i-a fost aplicată o sancțiune contravențională cu amenda adică 3.000 lei în baza art. 47 alin. 4 din O.G. nr. 43/1997 modificată, reținându-se că la data de 13.02.2009 ora 8,00 pe DN 1 km 435+050 stg., între localitățile Turda și Unirea, petenta ocupă o suprafață de 188 mp din zona DN 1 km 435+050 stg., fără a achita tarifele de utilizare a acestei zone către administratorul drumului.

Analiza din oficiu a procesului verbal contestat atestă că acesta conține toate elementele a căror omisiune se sancționează cu nulitatea absolută conform disp. art. 17 din O.G. nr. 2/2001.

Cercetând procesul-verbal de constatare a contravenției sub aspectul legalității întocmirii și observând înscrisurile depuse la dosarul cauzei, s-a reținut că procesul-verbal de constatare a contravenției nr. din 13.02.2009, cuprinde formal toate mențiunile prevăzute de art. 17 din O.G. nr. 2/2001 sub sancțiunea nulității absolute.

Fata de motivele invocate de petenta în susținerea plângerii formulate s-a reținut că obligația de a proba o situație de fapt contrară împrejurărilor reținute prin actul de constatare, revine petentei, proba pe care aceasta nu a făcut-o astfel că în conformitate cu prevederile art. 34 din O.G. nr. 2/2001 plângerea formulată a fost apreciată ca fiind neîntemeiată și a fost respinsă în consecință.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs în termenul legal petenta SC ... (f. 3-4) solicitând modificarea sentinței recurate în sensul admiterii plângerii.

În motivele cererii, recurenta a arătat că instanța de fond a respins în mod eronat plângerea, considerând că fiind întemeiată poziția agentului constator. Motivul (principal și singurul, de altfel) al acestei decizii îl reprezintă faptul că recurenta nu a făcut dovada contrară celor reținute în procesul verbal.

În realitate, recurenta a făcut pe deplin dovada existenței unei alte situații de fapt decât cea rezultată din procesul-verbal atacat.

Potrivit art. 47 alin. 4 din O.G. nr. 43/1997, „Pentru ocuparea zonei drumurilor, a podurilor, pasajelor, viaductelor, tunelurilor, prin amplasarea supraterană sau subterană a unor construcții, instalații sau panouri publicitare acceptate de administrația drumurilor, se aplică tarife de utilizare, care se constituie ca venituri la dispoziția administratorului, respectiv pentru administrarea, exploatarea, întreținerea, repararea și modernizarea drumurilor publice. Se exceptează perceperea de tarife de utilizare de către administratorii drumului, dacă amplasarea se realizează pe zonele de protecție unde aceștia nu sunt deținători. Perceperea și folosirea acestor tarife de utilizare a zonelor de protecție proprietate privată se realizează de către deținătorul terenului respectiv”.

Situația de fapt reținută în procesul verbal nu este corectă deoarece, între localitățile Unirea și Turda, recurenta deține un punct de lucru - Hotelul-Restaurant Stejeriș -, indicat, de altfel în imaginile anexate la plângere. Respectiva construcție, și anexele sale sunt edificate exclusiv pe terenul asupra căruia recurenta are dreptul legal de dispoziție. În acest sens, a fost depus la dosar extrasul C.F. nr. ... a localității Moldovenești, nr. cadastral ... și nr. top. ..., de unde rezultă în mod clar faptul că toate supraedificările ce apar în imaginile atașate sunt proprietatea recurantei.

A mai arătat recurenta că nu a fost identificat în respectivul proces verbal nici o construcție, instalație sau panou publicitar care sa fie edificate pe drumul administrat de către CNADNR - DRDP CLUJ si, de altfel, nici nu avea cum sa fie, având in vedere faptul ca, toate supraedificatele sunt amplasate exclusiv pe terenul proprietatea recurenteii.

În drept, au fost invocate prevederile O.G. nr.2/2001.

Analizând recursul prin prisma motivelor invocate și a dispozițiilor legale incidente în cauză, Tribunalul constată următoarele:

Conform extrasului C.F. nr. ... (f. 6-7 fond), recurenta are calitatea proprietar cu privire la terenul având nr. cadastral ... și nr. top. ... în suprafață de ... mp. și cu privire la construcțiile edificate pe acesta, potrivit descrierii din Foaia de avere a cărții funciare menționate. La dosarul cauzei au fost depuse și planșe fotografice din care rezultă amplasarea imobilului construcție și teren aferent (f. 8-12 fond)

Din atenta examinare a planșelor menționate și având în vedere descrierea faptei contravenționale reținute în sarcina petentei, instanța de control judiciar apreciază că descrierea faptei este insuficientă pentru a se putea statua asupra întrunirii elementelor constitutive ale contravenției. Astfel, nu există o delimitare clară a suprafeței de 188 mp. din zona DN1 KM 435+050 stg., care, potrivit susținerilor organului constatatator, ar fi folosită fără achitarea tarifelor de utilizare către administratorul drumului.

În altă ordine de idei, nu rezultă că ar fi existat vreo notificare adresată recurenteii petente, după edificarea construcției, pentru a i se aduce la cunoștință că ar ocupa o porțiune din suprafața anterior menționată și de a i se pune în vedere necesitatea intrării în legalitate.

Tribunalul apreciază că lipsa elementelor menționate din descrierea stării de fapt impune constatarea nelegalității procesului verbal, cu consecința admiterii plângerii contravenționale.

Pentru considerentele expuse, criticile recurenteii sunt fondate, urmând să fie reținut motivul de nelegalitate reglementat de art. 304 pct. 9 C.pr.civ. S-a dat eficiență și dispozițiilor art. 304¹ din același cod, hotărârea nefiind supusă apelului.

Astfel, în temeiul art. 312 alin. 1-3 raportat la art. 299 alin. 1, art. 304 pct. 9 și art. 304¹ C.pr.civ., urmează să fie admis recursul declarat de petenta S.C. ... S.A. împotriva Sentinței civile nr.3287 din 18.06.2009, pronunțată în dosar nr.... al Judecătoriei Turda, care va fi modificată în sensul admiterii contestației și anulării procesului verbal de constatare contravenție nr. ... încheiat la data de 13.02.2009.

Cheltuieli de judecată în recurs nu s-au solicitat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :**

Admite recursul declarat de S.C. ... S.A., cu sediul în Turda, ..., împotriva Sentinței civile nr.3287 din 18.06.2009, pronunțată în dosar nr. ... al Judecătoriei Turda, pe care o modifică în sensul admiterii contestației și anulării procesului verbal de constatare contravenție nr. ... încheiat la data de 13.02.2009.

Decizia este irevocabilă.

Data și pronunțată în ședința publică din 12.10.2009.